

Luka 8,40-42.49-56

Propovijed: **Budimo takvi očevi**

napisao Danijel Dragaš

2025.

PREDSTOJNIK SINAGOGA

1. Danas se vraćamo malo unazad; prošlu propovijed sam govorio o ženi koja se dotakla Isusovih halja i ozdravila. Tom događaju svjedočio je i Jair, predstojnik sinagoge. Tko je Jair? Jair je očajni otac koji ima bolesnu kćer i u svom očaju odlučuje pronaći Isusa kako bi ga zamolio da mu izliječi kćer.

1.1. Kao i do sada, uspoređivat ćemo tekst iz sinoptičkih Evanđelja kako bismo dobili potpuniju sliku događaja koji se nalazi ispred nas.

1.2. **(Luka 8,40–42)** Kad se Isus vrati, mnogi ga ljudi prijazno prime, jer su ga svi očekivali. I evo, dođe neki čovjek, imenom Jair, koji bijaše predstojnik sinagoge, pade Isusu do nogu te ga zamoli da dođe u njegovu kuću, jer je imao kćer jedinicu od dvanaestak godina koja bijaše na umoru.

1.3. **(Marko 5,21–23)** Kad Isus lađicom opet prijeđe na drugu obalu, skupi se oko njega silan narod. Stajao je pokraj mora. Tada dođe jedan od nadstojnika sinagoge imenom Jair te mu, kad ga opazi, pade pred noge; usrdno ga je molio: „Kćerkica mi je na umoru. Dođi i stavi ruke na nju da ozdravi i poživi!”

1.4. Po Marku znamo da se Isus vratio putem lađice na drugu stranu obale, što znači da, ako je Dekapolis bio na istočnoj strani, vrlo vjerojatno se Isus vratio otkud je i krenuo – na zapadnu stranu obale. Natrag u Galileju... možda u Kafarnaum?

1.5. Biblija nam ne daje točnu lokaciju gdje se Isus vratio, ali vrlo vjerojatno se radi o Kafarnaumu. A zašto je to moja pretpostavka? Naime, čitamo u Luki da ga je narod očekivao. Zašto bi ga narod očekivao? Pa zato jer su Isus i njegovi učenici živjeli među njima, i zbog toga njihovo očekivanje Isusa je bilo opravdano, ja vjerujem – i zato Kafarnaum.

1.6. Ali prije nego je uspio krenuti prema domu s obale, događa se nešto vrlo značajno ispred svih nazočnih – a bilo ih je mnogo, kako nam Evanđelja pišu. Predstojnik sinagoge, zvan Jair, pada pred noge Isusa i moli ga u suzama da spasi njegovu kćer koja je pred umorom zbog bolesti.

DUŽNOSTI PREDSTOJNIKA

2. Koje je dužnosti izvršavao predstojnik sinagoge? Predstojnik ili ravnatelj – kako god vam je lakše razumjeti – sinagoge bio je zadužen za administrativne poslove. Nadgledao je vršenje službe unutar sinagoge, bio je zadužen da se štovanje (bogoslужbe) odradi po propisima tadašnje usmene tradicije koju je većinom predvodila frakcija zvana farizejska sljedba.

2.1. Uz sve to, čuvao je zgradu (sinagogu) i pobrinuo se da zgrada bude funkcionalna u svakom pogledu kako bi se na kraju unutar nje moglo aktivno događati štovanje Jahve i njegova Zakona... za što je na kraju i izgrađena.

2.3. Jair je bio jedan od tih ravnatelja, što znači da je sigurno bio jako poštovan unutar zajednice kojoj je pripadao. Drugim riječima, sigurno je bio poznat mnoštvu koje je svjedočilo događaju gdje on pada pored nogu Isusa.

ON NE MARI

3. Ovo je zasigurno očajnički čin — kako sam i rekao na početku propovijedi — motiviran ocem koji jako voli svoju kćer. Pazite, usred mnoštva, gurajući se s drugima sigurno, pada dramatično pred svima ispred nogu od Isusa. Po tome možemo zaključiti da Jair u ovom trenutku ne mari što je ravnatelj sinagoge. Jair ne koristi svoj status kako bi možda drugim putevima došao do Isusa. Pod tim mislim: bojeći se književnika i farizeja, mogao je radije u tajnosti poslati nekoga od svojih ukućana da pozove Isusa. Ne, on to ne čini. On dolazi sam i „usrdno moli Isusa, dok kleči ispred njegovih nogu...“, kako nam tekst kaže.

3.1. Podsjetimo se nešto: do ovog događaja, Isus je već imao nekoliko ozbiljnih okršaja sa farizejima. Gozba kod Mateja carinika — gdje su ga farizeji napali: „*Kako se možeš ti, koji se zoveš Učiteljem, družiti sa carinicima i grješnicima*¹?“ Izlječenje uzetoga, gdje je Isus rekao da su mu oprošteni grijesi... ispred farizeja². Trganje klasja na Šabat (subotu)... gdje, po usmenoj tradiciji farizeja, učenici od Isusa nisu to smjeli činiti — to je bilo svetogrđe učiniti. I još je sam sebe proglasio Sinom Božjim³. I za kraj, imamo događaj gdje je Isus unutar sinagoge — opet na Šabat — javno pred svima izliječio usahlu ruku od člana zajednice te sinagoge: „Farizeji su kiptjeli od bijesa, i počeli su se dogovarati međusobno šta bi učinili Isusu⁴“, kako nam sam tekst kaže.

3.2. Pretpostavljam da je Jair znao za sve te događaje, on je bio u administrativnoj službi. Opet, zašto pretpostavljam? Naime, ako uzmemo u obzir da su farizeji imali naviku pisati izvještaje koje bi slali u Sanhedrin⁵, pogotovo ako su ti izvještaji u sebi imali sadržaj koji je bio prijeteće prirode tadašnjem

¹ Luka 5,27-39

² Luka 5,17-26

³ Luka 6,1-5

⁴ Luka 6,6-11

⁵ Sanhedrin definicija: Sanhedrin dolazi od grčkog izraza „sunedrion“ - "sjediti zajedno", što znači vijeće. Veliko vijeće je bilo židovsko: pravosudno i upravno tijelo. Sanhedrin je bio sastavljen od lokalne elite - uključujući članove prvosvećeničke obitelji, književnika (vjerskih stručnjaka), i starješina.

religijskom poretku koji je dominirao nad izraelskim narodom; svi ti izvještaji bi išli preko Jairovih ruku. Drugim riječima, on ih je slao u Sanhedrin.

3.3. Tako da, Jair, znajući da će možda njegov ugled biti srušen onim što slijedeće namjerava učiniti, ne mari; on odlučuje učiniti ono što bi svaki otac koji voli svoju kćer učinio.

ODNOS IZMEĐU OCA I DJETETA

4. Kad smo već kod teme (otac voli svoju kćer), želim reći sljedeće: naše uši su čule od drugih ljudi kako se u to i to vrijeme prema djeci odnosilo tako i tako. Neki su nam govorili kako su oni – dok su bili djeca – morali čekati na podu pokraj stola da se odrasli najedu, a oni bi nakraju dobili ostatke koji bi ostali.

4.1. Nažalost, nebrojeno puta smo čuli, a možda i svjedočili osobno, kako se otac izživljavao fizički na svojoj djeci. S druge strane, neki biblijski učitelji tvrde da se u vrijeme Isusa djecu imalo samo iz razloga kako bi pomogli roditeljima u njihovim svakodnevnim aktivnostima. Oni govore da se, do dobi kada su mogli početi pomagati svojim roditeljima, na djecu gledalo više kao na teret, a ne blagoslov, itd., itd.

4.2. Ne znam što bih rekao na sve to osim ovo: osobno vjerujem da su kroz cijelu povijest postojali sebični, pokvareni i zli očevi, bez obzira u kojoj kulturi i u kojem dobu povijesti su živjeli. S druge strane, vjerujem da su kroz cijelu povijest postojali brižni, strpljivi i puni ljubavi prema svojoj djeci – očevi.

BUDIMO TAKVI OČEVI

5. U ovom slučaju ovdje imamo oca koji pripada drugoj kategoriji, ali opet se pitam: bi li Jair volio svoju kćer toliko da je imao, na primjer, sina i kćer? Ili bi onda njegov fokus više bio na sinu? U smislu: „*Moram ga naučiti Toru, moram ga naučiti što znači biti muškarac, moram ga naučiti Božje zapovijedi, ipak on dalje nosi moju lozu, moje prezime...*“

5.1. Drugim riječima, zaokupljen mišlju da je sin važniji, možda Jair nikada ne bi upoznao to divno žensko ljudsko biće koje bi isto bilo dio njegovog života. Ne znam, ali ono što znam jest da je Bog odlučio da Jair u svom životu ima kćer jedinicu. I Jair je sigurno svoju kćer jedinicu učio Božjim zapovijedima, učio ju je povijesti njihovog naroda, učio ju je što se od nje kao buduće žene očekuje.

5.2. Ali isto tako, zbog toga što je bila jedinica, imao je jedinstvenu priliku upoznati svoju kćer na jednoj dubljoj razini – razini koju možda ne bi prepoznao da je imao više djece. Uglavnom, vjerujem da je Jair jako volio svoju kćer.

5.3. Tako trebamo i mi očevi koji se deklariramo kao Isusovi učenici, bez obzira koliko djece imamo – bilo sinova, ili kćeri, ili oboje, ili jedinicu, ili jedinca – mi moramo pokušati upoznati ih kao individue, naravno koliko nam vrijeme dozvoljava, i sve ih skupa učiti: o Bogu, o njegovom planu s ovom realnošću, o Kristu i zašto je on došao na svijet.

5.4. Podsjetimo se nešto, Bog je rekao Mojsiju na Sinajskom brdu, tijekom sklapanja Saveza s Izraelom, da cijeli narod mora izvršavati njegove zapovijedi⁶. Nije rekao da moraju samo muškarci.

5.5. To isto vrijedi i danas za nas kršćane: i naše žene, i naša djeca, i mi kao očevi, moramo se učiti slijediti i sprovoditi Isusove zapovijedi u našim životima. A kako to izgleda? Budimo kao Jair — volimo našu djecu, shvaćajući da smo ih dobili na dar od Boga, kako bismo ih prvenstveno naučili Božje zapovijedi, a znamo da su one: pravedne, istinite, milostive, blagonaklone, snažne u čistoći moralnih istina, mudre, uzvišene, savršene — na kraju — „svete su.“

— Budimo takvi očevi! —

NEPRIJATELJSKI NASTROJENI PREMA ISUSU

6. U redu, idemo dalje s tekstom, znači preskačemo događaj sa ženom koja je dotaknula ogrtač od Isusa i idemo u događaj gdje Jairovi ukućani dolaze u susret Jairu i Isusu — s namjerom da ga obavijeste kako mu je kćer nažalost umrla.

6.1. **(Luka 8,49-56)** Dok je on još govorio, dođe netko od strane predstojnika sinagoge te reče: 'Kćerka ti umrije. Ne muči više Učitelja!' Kada je to Isus čuo, reče mu: 'Ne boj se! Samo vjeruj! Bit će spašena!' Kada dođe u kuću, ne dopusti nikome ući sa sobom osim Petru, Ivanu i Jakovu te ocu i majci djevojčinim. Svi su plakali i kukali za njom. A on im reče: 'Nemojte plakati! Nije umrla, već spava.' Oni su mu se smijali jer su znali da je umrla. Ali on joj prihvati ruku te viknu: 'Djevojko, ustani!' Njoj se vrati život i odmah ustade. I on naredi da joj se dadne jesti. Njezini roditelji su se snebivali, a on im zabrani kazati ikomu što se dogodilo.

6.2. **(Marko 5,35-43)** Dok je on još govorio, dođoše nadstojniku sinagoge ukućani koji rekoše: 'Kćerka ti je već umrla. Čemu još dulje mučiš učitelja!?' Isus, kad je pričuo riječ koja bijaše rečena, reče nadstojniku sinagoge: 'Ne boj se! Samo vjeruj!' Nije dopustio da ga itko prati osim Petra, Jakova i Ivana, Jakovljeva brata. Kada dođu kući nadstojnika sinagoge, Isus opazi metež i one koji su plakali i naricali žestoko. Uđe i reče im: 'Zašto bučite i plačete? Dijete nije umrlo, već spava.' Oni su ga ismijavali. Ali on ih izbaci sve van, uze samo oca djeteta, njegovu majku i svoje pratitelje te uđe tamo gdje bijaše dijete. Uхвати djetetu ruku te mu reče: 'Talitha kum!' — što znači: 'Djevojčice, zapovijedam ti, ustani!' Djevojčica odmah ustane i počne hodati. Bijaše joj dvanaest godina. Ljudi su bili izvan sebe od čuđenja. On im oštro naloži neka to nitko ne dozna i naredi da se djevojčici dadne jesti.

6.3. Dobro, nakon što je izliječio bolesnu ženu, dolaze ukućani od Jaira da mu daju lošu vijest, rekli su da mu je kćer umrla. Sljedeća rečenica koja im je izašla iz usta je: „*Nemoj više mučiti učitelja.*“ Ova izjava može imati dva značenja po meni:

⁶ Izlazak 34,10-35

1. Baš kao i Jair, njegovi ukućani su se počeli zanimati za Isusa, počeli su druge slušati o čemu Isus propovijeda – svidjelo im se – i sada mu iskazuju poštovanje tako da mu se obraćaju titulom Učitelj.
2. Oni nisu kao i Jair, ne zanima ih što Isus ima za reći, ali se boje za Jaira. Ipak je on predstojnik sinagoge, njegov život i njihov život su intimno povezani s „pravednim“ ljudima koji se zovu farizeji, književnici i zakonoznanci. I taj život ima svoje prednosti. Oni znaju da je Jairov ugled potencijalno ugrožen odlukom da ide po Isusa. Ali iz poštovanja prema Jairu nisu htjeli ništa reći – ipak mu kćer umire. I kada je umrla, u svojim srcima su ovo pomislili: *„Sada kada je umrla, bolje da idemo po Jaira prije nego što je doveo u kuću čovjeka koji će ga svojim dolaskom osramotiti, a i nas skupa s njim.“*

6.4. Vjerujem da se radi o drugom značenju u ovom odlomku, mislim da su ukućani od Jaira bili neprijateljski nastrojeni prema Isusu.

BOJALI SU SE ZA SVOJ UGLED

7. Idemo skupa s Jairom prema njegovoj kući. Dok budemo proučavali sljedeće stihove, pokušat ću vas uvjeriti da je značenje broj 2 logičniji izbor u ovom događaju.

7.1. U redu, krenimo. Isus tješi Jaira, on reagira na njegov šok nakon što je čuo da mu je kćer umrla. Vjerujem da ga želi probuditi iz tjeskobnog napadaja koji se sada ušuljao u njegov um i srce: *„Ne boj se, samo vjeruj, bit će spašena!“* – rekao mu je Isus.

7.2. Pretpostavljam da je Jair znao da Isus može izliječiti žive ljude od neke bolesti, ali da Isus može nekoga dignuti iz mrtvih... e to je već nešto drugo. Ne znam što je Jair u tom trenutku mislio, ali očaj zna biti snažan motiv; iako nije znao što će sljedeće Isus učiniti, poslušao ga je. Na kraju, što je imao za izgubiti? Kćer mu je već umrla.

— Drugim riječima, Jair je vjerovao Isusovim riječima iako nije imao prijašnje dokaze (Isus može uskrsnuti nekoga iz mrtvih) koji bi to potvrdili. On je vjerovao da je Isus Sin Božji. —

7.3. Kako god bilo, za razliku od njegovih ukućana koji su se bojali za svoj ugled koji su imali, on i dalje nije mario za svoj ugled. Jair je volio svoju kćer i to mu je bilo važnije od bilo čega drugoga što je posjedovao (ugled) u svome životu. Drugim riječima, on je bio spreman žrtvovati sve samo kako bi vidio svoju kćer zdravu i živu. Dok su ukućani, nažalost, koristili njezinu smrt kako bi zaštitili sebe, ja vjerujem.

7.4. Znam da ovo grubo zvuči sa moje strane: *„Kako možeš reći Danijele da ukućani misle na sebe u trenutku kada im je baš ovog trenutka voljena osoba umrla?“*

7.5. Na sprovodu svoje majke su bili sestra i brat koji nisu pričali godinama jedno s drugim. Ponos i sebičnost se vidjela na licima njihovim baš u trenutku dok su pokopavali njihovu majku. Nisu se ni pogledali tijekom sprovoda. Otišli su sa sprovoda ne pričajući jedno s drugim.

7.6. S tim rečeno, nažalost i u trenutku kada mislimo da sebičnost, ne oprost, ponos — sigurno neće biti prisutni tijekom određenog događaja, oni budu. Čovjek je itekako sposoban misliti prvo na sebe, čak i onda kada ne bi trebao. Ponavljam, znam da ovo grubo zvuči od mene, ali to ne znači da nije istina; ova priča o bratu i sestri dokazuje moju tezu.

NARICATELJI

8. U redu, idemo dalje. Vidimo da je Isus pozvao samo Petra, Ivana, i Jakova, brata od Ivana. Zašto samo njih? Po biblijskim izvještajima da se zaključiti da je Isus znao tko će, i koju će ulogu odraditi svaki njegov apostol nakon šta on ode sjesti zdesna Ocu. I zbog tog znanja je odlučivao tko će primiti, i kada će primiti, neko novo saznanje koje je bilo usko povezano sa njegovom titulom Krist.

8.1. Isto tako, ovo nije jedini put da je Isus odveo ovu trojicu negdje da budu sami s njim⁷. Kroz sve događaje koje sam naveo u fusnoti, da se zaključiti da je Isus razvio tijekom svoje službe prisniji odnos sa trojicom za razliku od ostalih devet apostola. Ali u ovom događaju, Isus je bio spreman podijeliti novu teološku istinu samo sa njima trojicom – zasad, ponavljam se.

8.2. Nakon što je Isus pozvao trojicu učenika da krenu s njim, stigli su do Jairove kuće. Unutra je bila velika gužva; svi su već plakali i tugovali za njegovom kćeri.

8.3. U ono vrijeme bio je običaj da se angažiraju profesionalni naricatelji. Ne znam točno kako je naricanje izgledalo u židovskoj kulturi, ali iz razgovora sa svojom obitelji znam da se nešto slično prakticiralo i u vrijeme naših djedova i baka. Obično bi žene iz mjesta ili sela dolazile na sprovod i tijekom ceremonijalnog obreda glasno naricale. Tugovale bi riječima poput: „Što si nas tako mlada napustila“, „Nedostajat ćeš nam“, „Pozdravi one koji su prije tebe otišli“, „Ljubi naše očeve i majke kad stigneš k njima“, i slično.

8.4. Ono što mene zanima jest sljedeće: kako to da su naricatelji već bili ondje? Zar se oni ne pozivaju tek nakon smrti?

8.5. Pretpostavljam da su se Jair i njegova žena, zbog teškog zdravstvenog stanja njihove kćeri, htjeli unaprijed pripremiti za ono što je svakog trenutka moglo doći – njezinu smrt. Sigurno im je njihov obiteljski liječnik rekao da je kraj blizu. Zato su već bili okupljeni obitelj, prijatelji, farizeji, književnici i profesionalni naricatelji. Znali su da je smrt na pragu, i htjeli su biti spremni za sve ceremonijalne obrede koji slijede nakon njezina odlaska.

⁷ Marko 9,1-8: Isusovo preobraženje dok je imao sastanak sa Mojsijem i Ilijom; Marko 13,3-8: Isus razgovara nasamo sa trojicom učenika svezi nevolja koje čekaju njihov narod; Marko 14,32-42: Isus proživljava tjeskobu u Getsemanskom vrtu, vodi trojicu kako bi mu bili podrška kroz molitvu

8.6. Često očekivanje nečije smrti zna okupiti najbližu rodbinu i prijatelje, kako bi bili podrška onima koji će najviše patiti. Uz to, Jair je bio vrlo poznata osoba u svome mjestu, pa su sigurno i susjedi i ljudi iz zajednice dolazili pokazati svoju potporu njemu i njegovoj supruzi. Zbog toga vjerujem da je njihova kuća već daniha bila puna ljudi. To je razlog zašto su naricatelji već bili ondje.

STALNO JE VAGAO

9. Dakle, Isus ulazi u kuću zajedno s Jairom. Unutra se nalazi mnoštvo ljudi koji glasno plaču i tuguju. U tom trenutku Isus ih prekida i jasno govori: „*Nemojte plakati; nije umrla, nego spava.*“

Njihova reakcija – njihov smijeh – upravo je ono što me navelo da odaberem opciju broj 2 koju sam ranije naveo. (Vidi §6.3.)

— Vjerujem da je njihov zajednički, trenutni smijeh bio jasan i vidljiv dokaz Isusu i njegovim učenicima onoga što su već iznutra mislili o njemu i njegovoj službi. —

9.1. „*Ona samo spava*“ - kaže Isus. Što je time mislio? Mnogi biblijski učitelji povezuju njegovu izjavu ovdje sa događajem Lazarova uskrsnuća⁸, gdje je Isus također koristio riječ „spavanje“. Oni tvrde da Isus u oba slučaja koristi „spavanje“ kao izraz za „prvu smrt“.

9.2. Znamo da je biblijski nauk takav da čovjek prolazi kroz dvije smrti: prvu, tjelesnu, u kojoj ide u bezdan, i drugu, na Sudnji dan, kada Bog diže sve mrtve i odlučuje tko ulazi u njegovo kraljevstvo, a tko odlazi u konačno uništenje. Iz toga razloga, kažu oni, Isus koristi riječ „spavanje“ kao sinonim za prvu smrt – i to jest točno.

Ali ja se ne slažem potpuno s tim tumačenjem. Vjerujem da Isus u slučaju Jairove kćeri govori o *doslovnom spavanju*, poput sna u koji pada teško bolesna, iscrpljena osoba.

9.3. Iako se u oba događaja spominje riječ „spavanje“, kontekst samih događaja je potpuno različit. Da bismo razumjeli kontekst ovog događaja, trebamo krenuti od stiha gdje je Isus rekao Jairu, njegovoj ženi, i svojim učenicima: „*Ne smijete nikome reći šta se ovdje dogodilo.*“

9.4. Ako kroz Isusovu izjavu tumačimo ovaj događaj, sve ostalo polako sjeda na svoje mjesto ja vjerujem. U nekoliko navrata je Isus koristio istu zapovijed: „*Nemojte ovo nikome reći!*“⁹. Ali isto tako imamo događaje u Bibliji gdje je Isus rekao suprotno: kao u slučaju uzetoga iz Geresase: „*Idi i reci svima šta ti Bog učini*“¹⁰.

9.5. Zašto je negdje Isus zapovjedio: „*Idi i reci svima šta ti je Bog učinio*“, dok bi drugdje zabranio da se priča o tome?

⁸ Ivan 11,11-15

⁹ Marko 1,44; 7,36; 8,26

¹⁰ Luka 8,39

9.6. Moramo razumjeti da je Isus bio izuzetno mudar i taktičan. Stalno je vagao gdje se što može saznati, a gdje ne. Sve je bilo usko povezano s njegovom nadolazećom smrću – ali ne samo s njom, nego i s ljudima koji su bili uz njega tijekom službe.

9.7. Preuranjeno razглаšavanje da on ima vlast uskrsavati mrtve zasigurno bi farizeje dovelo pred trenutnu odluku da ga uklone. Na kraju, upravo je Lazarovo javno uskrsnuće bio ključni događaj koji ih je potaknuo da sjednu i službeno odluče pogubiti Isusa.

9.8. Osim toga, gotovo svi događaji gdje Isus zabranjuje govoriti o čudu događaju se u Galileji. Isus je bio iz Galileje, i njegovi učenici također. Imajući to na umu, jasno je da je štitio i njih – nije htio da se prerano izlože opasnosti koja bi mogla doći zbog širenja vijesti o njegovoj punoj moći.

9.9. kako sam i rekao maloprije: Isus je bio dobar taktičar. To je ono što se događa ovdje ja vjerujem. Isus govori svima da kćer od Jaira spava i da će je on sada izliječiti.

9.10. Uzmimo u obzir, svi ukućani su znali da Isus može izliječiti žive, iako im se to nije sviđalo; da on ima takvu moć. S tim rečeno, zamislimo kako bi reagirali kada bi pred svojim očima vidjeli da Isus ima autoritet dignuti nekoga iz mrtvih.

9.11. To bi ih sablaznilo, nakon toga bi rekli svima, uključujući Sanhedrin, koji bi reagirao kako je i reagirao nakon Lazarovog uskrsnuća.

— Znajući njihovo srce, Isus zna da bi to dovelo njega, njegove učenike, Jaira i njegovu ženu, u potencijalnu opasnost. I to je ono šta je on htio izbjeći. —

MUDRI KAO ZMIJE, A BEZAZLENI KAO GOLUBOVI

10. „*Ona samo spava*“ – je rekao Isus. Nakon šta su se svi dobro nasmijali, Isus tjera svih van iz sobe gdje je ležala mrtva curica od dvanaest godina. S njime u sobi su samo ostali: Jair, njegova žena, Petar, Ivan i Jakov. Uzeo je curici ruku i rekao: „*Djevojčice ustani!*“ I ona je hvala Bogu ustala.

10.1. Možemo li zamisliti radost ovih roditelja i pozitivnu zbunjenost u dušama njegovih učenika: „*Čekaj malo, naš učitelj diže ljude iz mrtvih?!*“

10.2. Za razliku od mnogih događaja gdje je Isus htio kroz čudesa istaknuti neku teološku istinu – znači planirao je – ovaj događaj nije bio planiran. Drugim riječima, Isus nije imao nikakav motiv ovdje osim šta se sažalio nad Jairom i odlučio mu ozdraviti kćer.

— Ključna riječ je: „ozdraviti“, a ne „oživjeti.“ —

10.3. Ali tijekom putovanje prema kući od Jaira, Isus dobiva vijest da je djevojčica umrla. On se snalazi u situaciji, govori svima da ona doslovno spava, ulazi u sobu i čini nešto šta do sada nije učinio — oživljava ljudsko biće.

10.4. Kao čovjek, on razumije da ga njegovo djelo dovodi u potencijalnu preuranjenu opasnost. Ali je ipak to učinio, nije si mogao pomoći; Jairov vapaj je bio prejak.

10.5. S tim rečeno, Isus se morao snalaziti i nositi sa situacijama kao i svaki drugi čovjek, one su bile ponekad nepredvidive i teške.

10.6. Idemo polako prema kraju. Za razliku od drugih ukućana, učenici od Isusa i roditelji od djevojčice, su znali da Isus ima autoritet uskrsnuti nekoga iz bezdana.

Iako se dogodilo neplanski, nova teološka istina je bila otkrivena nekolicini. I tako je moralo ostati do daljnjega.

— Vidimo u tekstu da im je oštro naložio da ikome govore o tome. —

10.7. Za kraj, budimo očevi kao Jair, učimo svoju djecu o biblijskoj perspektivi jer ih volimo najviše na svijetu. Nema veze što nam se danas većina svijeta smije jer to činimo, nema veze što nam to možda ruši stupove poštovanja koje smo izgradili tijekom naših života živeći u zajednici sa drugim ljudima.

— Budimo takvi očevi. —

10.8. Isto tako, budimo kao naš učitelj Isus: „Mudri kao zmijske, a bezazleni kao golubovi¹¹.“ To on bio u ovom događaju: bio je nevin kao golub prema Jairu i njegovoj kćeri, ali i mudar kao zmija prema ukućanima: „*Ona samo spava*“. Trebalo se snaći i reći to u tom trenutku. Samo mudar čovjek reagira na taj način. On je naš put, naša istina, naš život — budimo kao Isus.

¹¹ Matej 10,16